

עפ"ת 46286/07/21 - חשב אדם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 46286-07-21 אדם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90516676245

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	חשב אדם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופט ש' שפר) בהמשך 4556-05-21 מיום 7.7.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 11.5.21 להארכת מועד להישפט בגין 4 עבירות של נהיגה במהירות העולה על המותר, שבוצעו במועדים שונים בין 9/19 ל- 8/20 לגביהן נשלחו ממשטרת ישראל הודעות תשלום קנס בדואר רשום שצורפו לבקשת המערער בבית משפט קמא.

יצוין כי הבקשה המקורית לבית משפט קמא נגעה גם לדוח נוסף (מס' 90516676245 מיום 08/03/20), ואולם הובהר על ידי ב"כ המאשימה כי הדוח בוטל.

ב"כ המערער טען בבית משפט קמא כי הודעות הקנס לא הגיעו לביתו של המערער; כי מי שנהגה ברכב הינה אמו של המערער, הגב' מופתיה חשב, שצורף תצהיר מטעמה לפיו במועדי הדוחות הרכב היה בחזקתה ושליטתה; וכי מדובר בצילומי מצלמת א-3 שדרגת אמינותה לא הוכרעה עדיין.

בית המשפט קמא, שדחה את הבקשה כאמור, ציין כי הדוחות נשלחו בדואר רשום לכתובתו של המערער, באופן המבסס חזקת מסירה, ולא צורף כל תצהיר מטעמו לגבי אי קבלת הדוחות; כי התצהיר שצורף מטעמה של האם הינו קצר וסתמי, ולא קיים בו כל פירוט לגבי נסיבות הנהיגה; כי הבקשה להארכת מועד הוגשה בשיהוי, ואין כל התייחסות למועד בו עמד המערער לראשונה על קיומם של הדוחות ביחס למועד בו הוגשה הבקשה לבית המשפט.

ב"כ המערער טען בהודעת הערעור כי נוכח כך שמדובר ברכב משפחתי בו נהגה אימו של המערער, אין כל תכלית מעשית בהצגת פרטי הנהיגה, ודי בתצהיר שהוגש על ידי האם. באשר למועד הגשת הבקשה צוין כי "השיהוי אינו נימוק לדחיית הבקשה מאחר ואין אפשרות לדעת מתי ואם בכלל קיבל המערער הודעה על תשלום הקנסות בדוחות אלו והדבר עלה רק לאחר בירור הנקודות שיוחס ולמערער".

לא ראיתי מקום לקבלת הערעור.

משהוצגו הודעות תשלום הקנס שנשלחו במועדים שונים בדואר רשום לכתובתו של המערער, וחלפו 15 ימים מעת משלוח הודעות, נוצרה חזקת מסירה על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשלד - 1984, והמערער לא טען במפגיע כי לא קיבל את ההודעות, או כי לא קיבלם מסיבות שאינן תלויות בו, ומשכך לא הופרכה חזקת המסירה. המערער לא מסר כל תצהיר בעניין נסיבות ביצוע העבירות, וטענת האם, בריחוק זמן של שנה - שנתיים מאז מועד ביצוע העבירות, לא רק שהיא נעדרת כל פרוט, אלא שיש לבחנה במידה של זהירות יתרה נוכח הקירבה המשפחתית, והעובדה כי המערער "התעורר" להשמיע טענותיו רק לאחר שהוברר לו כי נשקפים אמצעי תיקון מטעם רשות הרישוי, נוכח צבירת נקודות.

באשר לטענה הנוגעת לאמינות מצלמת א-3 הרי שזו נדחתה כבר בפסיקה עקבית של בית משפט העליון; לעת הזאת, אין כל תכלית בהעלאת הטענה כל פעם מחדש.

בנסיבות אלה, נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ב, 24 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.